

Universitetets største hits

Af prorektor for uddannelse Lykke Friis

Bragt i Berlingske, 07.03.2014

Ørehængerens »You ain't seen nothing yet« er fra 1974, men ikke desto mindre højaktuel, hvis man skal beskrive den skæbne, som truer Vestens universiteter i dette asiatiske århundrede.

Læs bare denne overskrift i The Times fra sidste uge: »Topuniversiteter ser deres forspring skrumpet, mens asiatiske rivaler tager stort spring fremad«. Avisen henviser til den anerkendte QS-rangliste over verdens bedste universiteter, hvor asiatiske universiteter stormer frem, selvom Københavns Universitet (KU) dog fortsat ligger på en særdeles pæn 45. plads.

Den globale konkurrence udfordrer også danske universiteter, som skal op i tempo for at holde trit i det globale hjernekapløb.

Derfor iværksætter KU nu en »fempunktsplan«, hvor vi intensiverer arbejdet med at løfte uddannelserne.

For det første styrker vi uddannelseskvaliteten. De studerende får flere timer på kandidatuddannelsens første år. Samtidig afsætter vi 30 mio. kr. til undervisningspædagogik. Fremover vil forskernes undervisning være et fast punkt til den årlige MUS, og de studerende får plads i ansættelsesudvalg.

For det andet styrker vi studieintensiteten. Vi er blevet enige med de studerende om, at de altså skal læse på fuld tid.

Det kræver naturligvis bedre rammer. Derfor investerer vi nu i studiemiljøet - socialt som digitalt - læsepladser, »hjemstavnslokaler«, mentorordninger og digitalt isenkram såsom endnu mere trådløst net og en APP. Desuden gennemlyser vi alle kurser for at se, om arbejdsbelastningen svarer til det antal point, den studerende får til eksamen.

For det tredje indfører vi nye talentforløb, så særligt motiverede studerende kan fordybe sig ekstra i BRIK-landene eller innovation. For det fjerde skeler vi mere til arbejdsmarkedet, når vi fastlægger hvor mange studerende, der kan komme ind på vore uddannelser. Vi skruer op der, hvor der er større behov, og ned, hvor der over tid har været høj arbejdsløshed.

Sidst, men ikke mindst, stiller vi krav til de kommende studerende. På mange studier har vi i dag frit optag eller en adgangskvotient under 6, og det kan skabe indtrykket af, at uddannelsen ikke er krævende. Efter nøje analyser vil vi derfor på udvalgte studier indføre et minimumskarakterkrav på 6.

Med fempunktsplanen håber vi også at påvirke den politiske debat. Snart barsler regeringens Kvalitetsudvalg, men pudsigt nok har debatten drejet sig mere om arbejdsmarkedsrelevans end om kvalitet i uddannelserne.

Se bare den megen diskussion om et beskæftigelsestaxameter.

Over det hele svæver en slet skjult anklage om reformtørke på universiteterne. Men vi er i fuld sving med kvalitetsarbejdet, og har ikke brug for et beskæftigelsestaxameter, der truer med at trække penge ud af universitetssektoren. Belønningssystemer har det også med at kigge bagud, og universiteter skal jo helst bevæge sig fremad, på kanten af den kendte verden, hvor man også finder de største erhvervseventyr.

Netop dette ukendte land er universitetet bedst til selv at udforske -uden politisk detailstyring. I den kommende tid bør politikerne derfor finde melodien i universitetets største hits, uforudsigelighed og selvstændighed, f. eks. Stings »If you love them, set them free«.